

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1521. usque ad annum 1525

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1769

VD18 90118472

§. 127. Bedæ Tractatus contra apologiam Origenis a Merlino concinnatam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66495](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66495)

Secul. XVI. Berquini contigit, cujus iudicium a Parlamento ad Senatum fuit evocatum; nec minus id factum fuit in Jacobi Fabri causa, dum ipsa Facultas fuit impedita, ne adversus illum sententiam pronunciaret, denique quod majoris adhuc offensionis lapis existit, nomine & auctoritate Regis duo tractatus, quos Hieronymus Angest adversus Lutheri errores composuit, vi ablati fuere: Illis ergo, quibus talia contigerunt, nullum aliud magis præsens, quo se vindicare possint, remedium superest, quam ut D. Pauli exemplum imitentur, qui dum Ecclesiam insequabatur, probavit, quod damnaverat, & damnavit, quod antea probaverat: proin omnino necessitas suadet, ut contra hæreticos procedendi jus Episcopis cum plena libertate relinquatur. Hæc responsio fuit approbata, & in quodam Facultatis conventu die septima Octobris, celebrato subscripta.

§. CXXVII.

*Bedæ tractatus contra apologiam
Origenis a Merlino concin-
natam.*

Sub idem tempus lis exorta est inter Jacobum Merlinum Theologiæ Doctorem, Parisiensis Ecclesiæ Pœnitentiarium,

rium, & Natalem Bedam Facultatis Theologicæ Syndicum, Virum suo ævo longe pertinacissimum, ac ad ciendas turbas maxime proclivem, prout illi Erasmus non raro objecerat: Cum igitur Merlinus Origenis opera Anno Christi millesimo quingentesimo undecimo publici juris faceret, atque hujus operi apologiam præfigeret, qua Origenem ab erroribus imputatis immunem defendere nitebatur, Beda hanc Apologiam confutare ac unacum alio quodam Doctore, Maffeo nomine contra Merlinum scribere aggrediebatur. Non defuere Doctorum nonnulli, quibus Bedæ consilium minus probabatur, ac palam edicebant, quod Bedæ nullum jus competeret, vi cujus adversus apologiam pro Origene a Merlino editam sententiam suam ferret. Interim dum hæc agebantur, Beda scripsit tractatum, cui titulus: *Documentum, quo docetur nullum Theologum arceri debere ab examine fidei, nisi fuerit suspectus in fide*; idque pluribus comprobavit argumentis, prout sequuntur: I. Ex dispositione juris naturalis, divini & humani quilibet Doctor potest ferre suum judicium in materiis Religionem concernentibus. II. Hoc judicium duntaxat ad doctrinas, non autem ad personas se extendit. III. Dum Doctrina juxta veritatis leges erit dis-

Hist. Eccles. Tom. XXXIV. C c *cus-*

Sæcul. XVI
A.C. 1523

cussa, illius Auctor appellari & audiri potest, si illam tuetur. IV. Distinguendum est inter Auctoris, & veritatis causam. V. Nullus Theologus arceri debet ob examine fidei, nisi sit suspectus in fide. VI. In materia hæresis nullus Doctor a iudicio doctrinæ rejici potest, imo etiam inimici, & infamia notati accusatores agere possunt. VII. Soli illi tanquam suspecti rejici valent, ubi agitur de Personis, non vero de doctrina, seu libris. VIII. In præsentis rerum statu non excludi debent illi, qui de fide suspecti non sunt; hoc enim pacto impedirentur censuræ contra novas doctrinas statutæ. Facultas igitur Bædæ dialogos approbavit, suppressit vero Apologiam pro Origene scriptam.

§. CXXVIII.

*Censura quarundam propositionum
contra cultum Sanctorum.*

*Argentve
to r pag.
coll. 2.*

Exeunte hoc anno die secunda Decembris Facultas Theologica quasdam etiam damnabat propositiones, quæ ad eam deferebantur, ac venerationem Sanctorum, Reliquiarum, & imaginum cultum necnon canonem Missæ, & oblationes pro vivis & defunctis tangebant. In hac ergo censura præprimis illos, qui in principio sermonis ad populum